

พม่าโฉมใหม่กับการพัฒนา ด้านการเกษตร

พม่า หรือ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ภายหลังเปิดประเทศครั้งแรกในรอบกว่า 50 ปี ได้รับความสนใจจากผู้นำของประเทศต่าง ๆ ในยุโรป อเมริกา และเอเชีย เดินทางไปเยือนพม่า ในรอบปีที่ผ่านมา ถ้ามองว่าทำไม อย่างแรกคือ ความสดใหม่ของประเทศพม่า และความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติทั้งบนดิน ใต้ดิน และในน้ำ ถนนทุกสายจึงมุ่งหน้าสู่พม่า เนื่องจาก พม่าปิดกั้นตัวเองออกจากโลกภายนอกมานาน นับหลายสิบปี ทรัพยากรต่าง ๆ ในประเทศ จึงยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ และไม่ได้ถูกนำมาใช้มากนัก ทั้งพลังงานก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน น้ำมัน และ ทรัพยากรทางทะเลต่าง ๆ

พม่าเป็นประเทศที่มีศักยภาพสูงในการพัฒนาด้านการเกษตรกรรมด้วยสภาพภูมิประเทศ และภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูก เนื่องจากตั้งอยู่ในเขตร้อนชื้นแถบมรสุม (Tropical Climate) เช่นเดียวกับประเทศไทย และเป็นประเทศที่มีพื้นที่ราบมากที่สุดใภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประมาณ 678,500 ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่เพาะปลูกประมาณ 11.67 ล้านเฮกตาร์ คิดเป็นร้อยละ 18 ของพื้นที่ทั้งหมด นอกจากนี้ พม่ายังมีแผนจะขยายพื้นที่เพาะปลูกอีก 5.7 ล้านเฮกตาร์ หรือร้อยละ 8.4 ของพื้นที่ทั้งหมด

พื้นที่เกษตรกรรมในภาพรวมของพม่า สามารถแบ่งเป็น 6 เขต ตามสภาพภูมิประเทศ ดังนี้

1. พื้นที่บาโก,คะฉิ่น พื้นที่ริมน้ำในเขตอิระวดี, รัฐคะฉิ่น, เขตซาไก, เขตมณฑลทะเลย์, เขตบาโก พืชเพาะปลูกหลัก ได้แก่ ข้าว, พืชให้เมล็ด, ปาล์มน้ำมัน, อ้อย, ยาสูบ
2. พื้นที่แห่งแลงส่วนกลาง ในเขตมากวี, เขตมณฑลทะเลย์, เขตซาเกียง พืชเพาะปลูกหลัก ได้แก่ พืชพื้นที่สูง ปาล์มน้ำมัน พืชให้เมล็ด ข้าว ผ้าย
3. พื้นที่ปากแม่น้ำชายฝั่ง พื้นที่ราบต่ำ

ในเขตอิรวดี เขตย่างกุ้ง เขตบาโก รัฐมอญ รัฐกะเหรี่ยง เขตตะนาวศรี รัฐยะไข่ พืชเพาะปลูกหลัก ได้แก่ ข้าว พืชให้เมล็ด ปาล์มน้ำมัน และปาล์ม

4. พื้นที่คะฉิ่น และพื้นที่ชายฝั่ง พื้นที่ราบต่ำ ในเขตรัฐคะฉิ่น ยะไข่ บาโก รัฐมอญ รัฐกะเหรี่ยง รัฐคะยา ย่างกุ้ง พืชเพาะปลูกหลัก ได้แก่ สวนผลไม้ และพืชพื้นที่สูง

5. พื้นที่เนินเขาภาคเหนือ ตะวันออกและตะวันตก ในเขตรัฐคะฉิ่น รัฐชินและรัฐฉาน พืชเพาะปลูกหลักได้แก่ พืชบนพื้นที่สูง พืชไร่หมุนเวียน และผลไม้

6. พื้นที่ราบต่ำและที่ราบสูงของพม่า และที่ราบรัฐฉาน ในเขตซาเกียง รัฐคะฉิ่น รัฐฉาน เขตบาโก เขตมากวี เขตมณฑลทะเลและเขตย่างกุ้ง พืชเพาะปลูกหลัก ได้แก่ พืชพื้นที่สูง ผัก ข้าวสาลี พืชให้เมล็ดและปาล์มน้ำมัน* (*ที่มา : FAO (2009) Special Report FAO/WFP Crop and Food Security Assessment Mission to Myanmar. 22 January.)

เศรษฐกิจพม่ายังคงพึ่งพาภาคเกษตรกรรมเป็นหลัก โดยมีสัดส่วนราวร้อยละ 43.70 ของ GDP(ปี 2551) แต่ส่วนใหญ่ยังคงเป็นการทำการเกษตรแบบดั้งเดิมเพื่อยังชีพ ภายหลังจากเปิดประเทศเพื่อการค้าและการลงทุน รัฐบาลพม่ามีนโยบายให้พัฒนาภาคเกษตรเป็นฐานหลักของการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งประเทศ โดยมีกระทรวงเกษตรและการชลประทานสหภาพพม่า (Minister, Ministry of Agriculture and Foreste (Member) เป็นผู้รับผิดชอบหลัก และ The Myanmar Agriculture and Rural Development Bank ทำหน้าที่ให้บริการด้านการเงินแก่ภาคเกษตร เกษตรกรรมภายในประเทศ เช่น การให้เงินกู้แก่เกษตรกร โดยผ่านธนาคารในท้องถิ่น (Village Bank) ให้เงินกู้สหกรณ์

รัฐบาลพม่าได้ปรับนโยบายเกษตรในพืชเศรษฐกิจสำคัญ เช่น ยางพารา อ้อย และ

ฝ้าย เพื่อให้ทันกับสถานการณ์ตลาดและการผลิตภาคอุตสาหกรรมในปัจจุบัน ดังนี้

1) เปิดให้มีการลงทุนเสรีในสินค้าเกษตรจำพวก อ้อย ยางพารา และฝ้าย

2) ส่งเสริมให้มีการขยายพื้นที่เพาะปลูก ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และพืชเศรษฐกิจอื่น ๆ เพื่อการส่งออก

3) กำหนดราคาตลาดในสินค้าเกษตร ได้แก่ ฝ้าย อ้อย และยางพารา เพื่อนำมาใช้ในโรงงานของภาครัฐ

4) อนุญาตให้ผู้ผลิตและผู้ส่งออก สามารถส่งออกยางพาราส่วนเกินได้ หลังจากที่ชำระภาษีแล้ว

5) อนุญาตให้โรงงานภาครัฐตั้งในเขตพื้นที่ขยายการเพาะปลูกฝ้าย น้ำตาล และอ้อย เพื่อตอบสนองการบริโภค

นอกจากนั้น รัฐบาลยังได้ปรับนโยบายการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร โดยสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐ และธุรกิจเอกชน สามารถยื่นขอสิทธิในการบุกเบิกและพัฒนาพื้นที่เกษตรในพื้นที่กันดาร น้ำท่วม พื้นที่น้ำขัง หรือพื้นที่ที่ไม่เคยบุกเบิกมาก่อน ทั้งนี้เพื่อขยายเพิ่มพื้นที่เกษตรใหม่ ปี 2551 มีธุรกิจเอกชนจำนวน 198 แห่ง ได้รับสิทธิทั้งสิ้น 1.55 ล้านเอเคอร์ในการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ แต่ในเขตมากวี มีธุรกิจเอกชนได้รับสิทธิบุกเบิกมากที่สุดจำนวน 40 บริษัท มีพื้นที่รวม 165,613 เอเคอร์ ส่วนเขตคะฉิ่น มีพื้นที่ได้รับสิทธิบุกเบิกมากที่สุดถึง

290,699 เอเคอร์ โดยบริษัทเอกชนได้รับสิทธิจำนวน 9 บริษัทเท่านั้น รองลงมาเขตอิระวดี มีพื้นที่บุกเบิกถึง 193,180 เอเคอร์ ในจำนวนทั้งหมด 28 บริษัท**(** ที่มา : The Union of Myanmar (2008) Myanmar Agriculture 2008 in Brief. Department of Agriculture Planning, Ministry of Agriculture and Irrigation)

ข้าว ยังคงเป็นสินค้าเกษตรส่งออกอันดับหนึ่งของประเทศพม่า พม่าเคยส่งออกข้าวมากที่สุดถึง 1 ล้านตันต่อปี ในช่วงปี 2493-2503 แต่ยอดส่งออกข้าวลดลงเรื่อยมาจนถึง 553,000 ตันต่อปี ในช่วงปี 2550-2551 ทั้งนี้ ปัจจัยที่ทำให้สินค้าเกษตร ทั้งข้าวและเมล็ดพืชอื่น ๆ มียอดส่งออกลดลงนั้น นอกจากผลพวงของพายุไต้ฝุ่นแล้ว แม้วารัฐบาลจะส่งเสริมการเกษตร ในหลายด้านรวมทั้งแรงงานพม่า มีค่าจ้างต่ำและราคาส่งออกสินค้าเกษตรถูกกว่าประเทศอื่น แต่ผลผลิตที่ได้ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ อันเนื่องมาจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ และขาดแคลนอุปกรณ์การเกษตร เช่น ขาดแคลนปุ๋ยและเมล็ดพันธุ์เพาะปลูกที่ดี รวมทั้งข้อจำกัดการใช้แหล่งชลประทาน ก็เป็นปัจจัยสำคัญเช่นกัน

จึงอาจกล่าวได้ว่า พม่าเป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง และเต็มเปี่ยมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งทางด้านพลังงานและเกษตรกรรม และในปี 2556 นี้ พม่าจะเป็นเจ้าภาพกีฬาซีเกมส์ ซึ่งเป็นครั้งแรกของพม่าในรอบ 40 ปี ที่เป็นเจ้าภาพงานระดับอาเซียน ทั้งยังถือเป็นการเปิดตัวอย่างเป็นทางการ ให้สังคมได้รู้จักเมืองหลวงใหม่ คือ กรุงเนปิดอว์ ขณะที่ปี 2557 พม่าจะเป็นประธานอาเซียน และปี 2558 พม่าจะเปิดให้มีการเลือกตั้งทั่วไป

เรียบเรียงโดย

ชนิภา พากเพียร

นักวิชาการเผยแพร่ ชำนาญการ

ที่มา : http://www.boi.go.th/thai/clmv/Back_up/file_index/2010_myanmar_0_0.html

www.thaichamber.org

<http://www.kasetd.com/sakda27MyanmarNewStar2.html>

